

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 128: Forslag til lov om refusion af udgifter til uddannelse i forbindelse med aktivering m.m. samt ændring af flere love.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 7/12 99).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Carsten Hansen (S):

Det er jo et ret teknisk lovforslag, vi behandler her. Det er udmøntningen af en del af finanslovaftalen fra sidste år, faktisk en del af det omkring aktiv arbejdsmarkedspolitik, hvor det jo er hensigten at skabe parallelitet mellem aktiveringsansvar og finansieringsansvar. Kort sagt: De, der bestiller musikken, betaler også for den.

Forslaget gælder for alle aktiveringsforløb med henvisning til uddannelsesinstitutioner, altså under Undervisningsministeriet, og så gælder det den aktive socialpolitik med uddannelsesaktiviteter for aktiverede og kontanthjælpsmodtagere.

Men det, som jo egentlig er aktuelt, synes jeg – for det er ret teknisk alt det andet – er, at forslaget også indeholder en overgangsordning for daghøjskolerne, hvor 60 pct. af brugerne jo egentlig er aktiverede. Det er jo ingen hemmelighed, at vi i Socialdemokratiet sammen med det store flertal af uddannelsesordførere i Folketinget har været optaget af at skabe en god og en ordentlig overgangsordning for brugerne og daghøjskolerne, og jeg vil gerne kvittere for det samarbejde, vi har haft i Folketinget i forhold til den overgangsordning, der er skabt.

Det er jo en ordning, der sikrer, at brugerne og daghøjskolerne får så gode vilkår som overhovedet muligt for at tilpasse sig den overgangsfase, der må ligge i en ændret finansieringsform. Og det skal ikke skjules her fra talarstolen, at vi for vort vedkommende i dag glæder os over, at så stort et flertal i denne sag har været fremkommelige i ønsket om at sikre brugerne og daghøjskolerne den placering og den overgangsordning, de har fået.

Jeg vil også sige til slut, at det jo er vigtigt i forhold til daghøjskolerne, at vi på sigt sikrer dem i forhold til den reform, vi er i gang med på hele VEU-området, hvor vi jo på det neder-

ste niveau, altså det, der hedder FVU-niveauet, gerne skulle bruge daghøjskolerne, og vi er glade for, at de fortsat kan opleve og oplyse i forhold til de svagest uddannede i det her samfund.

Helga Moos (V):

Formålet med L 128 er at skabe parallelitet mellem dem, der har ansvaret for at aktivere, og dem, der betaler for aktiveringen. Som det er nu, kan der være en interesse i at placere den aktiverede dér, hvor den aktiverende myndighed slipper for at betale, og det er ikke rimeligt.

Ordningen med parallelitet kommer til at gælde både for de ledige, der skal aktiveres under AF, og for de ikkedagpengeberettigede, der skal aktiveres af kommunerne. Der bliver etableret en overgangsordning for daghøjskolerne, fordi de bliver særlig berørt af loven. 60 pct. af deltagerne på daghøjskolerne er under aktivering.

Overgangsordningen bliver af 5 års varighed. Så sker der en gradvis indfasning af finansieringen over de 5 år, både når det gælder AF, og når det gælder kommunerne. Tilsvarende tilføres AF og kommunerne bevillinger fra staten og amtskommunerne svarende til de forventede udgifter til aktiveringsforløb på uddannelsesinstitutionerne.

Alt i alt lyder det rimeligt, og Venstre kan tilslutte sig lovforslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan også tilslutte sig forslaget. Den parallelitet, der er mellem aktiveringsansvar og finansieringsansvar, er meget fornuftig, så der ikke bliver spekuleret i at placere nogle ting, hvor man ikke har ansvaret.

Vi er også enige i de bemærkninger, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Carsten Hansen, var inde på omkring daghøjskoleforløbet. Jeg synes, den overgangsordning, man har fundet frem til, er blevet rimelig fornuftig. Der har været et godt samspil, en god dialog Folketingets partier imellem. Så alt i alt et fornuftigt forslag, som vi kan tilslutte os.

Aage Frandsen (SF):

Der er tale om et lovforslag, som er en udmøntning af finanslovaftalen fra sidste år, en finanslovaftale, som regeringen indgik med Venstre, De Konservative, CD og Kristeligt Folkeparti, og det var i det hele taget en finanslovaftale, som vi grundlæggende var uenige i. Vi var også